

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/31/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6716207836
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Snopčoková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6716207836.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Snopčokovej a sudcov JUDr. Márie Podhorovej a JUDr. Evy Dzúrikovej, v spore žalobcu: F. X., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom M. XXXX/XX, XXX XX C., zastúpený JUDr. Ivom Osvaldom, advokátom AK Zvolen so sídlom Trhová 1, 960 01 Zvolen, proti žalovaným: 1/ M. X., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom Q. XXXX/X, XXX XX C., 2/ V. X., rod. V., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom Q. XXXX/X, XXX XX C., obaja zastúpení JUDr. Ľubomírom Ivanom, advokátom AK Zvolen, so sídlom Dukelských hrdinov 22, 960 01 Zvolen, o vydanie bezdôvodného obohatenie vo výške 4 940,- Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaných 1/ a 2/ proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 6C/152/2016-80 zo dňa 11. 09. 2017, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Zvolen č. k. 6C/152/2016-80 zo dňa 11. 09. 2017 z r u š u j e a
vec v r a c i a Okresnému súdu Zvolen na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovaným 1/ a 2/ povinnosť zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 4 940,- Eur spolu s 5,05 % úrokom z omeškania ročne od 01. 06. 2015 zo sumy 380,- Eur do zaplatenia, od 01. 07. 2015 zo sumy 380,- Eur do zaplatenia, od 01. 08. 2015 zo sumy 380,- Eur do zaplatenia, od 01. 09. 2015 zo sumy 380,- Eur do zaplatenia, od 01. 10. 2015 zo sumy 380,- Eur do zaplatenia, od 01. 11. 2015 zo sumy 380,- Eur do zaplatenia, od 01. 12. 2015 zo sumy 380,- Eur do zaplatenia, od 01. 01. 2016 zo sumy 380,- Eur do zaplatenia, od 01. 02. 2016 zo sumy 380,- Eur do zaplatenia, od 01. 03. 2016 zo sumy 380,- Eur do zaplatenia a 5 % úrokom z omeškania ročne od 01. 04. 2016 zo sumy 380,- Eur do zaplatenia, od 01. 05. 2016 zo sumy 380,- Eur do zaplatenia, od 01. 06. 2016 zo sumy 380,- Eur do zaplatenia a to všetko do 15 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku (výrok I.). O trovách konania rozhodol tak, že žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovaným 1/ a 2/ vo výške 100 % (výrok II.). Súd prvej inštancie rozhodoval o žalobe žalobcu, ktorou sa tento domáhal zaplatenia sumy 4 940,- Eur s príslušenstvom z titulu bezdôvodného obohatenia s poukazom na to, že je spoluvlastníkom nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX, parc. CKN XXXX/X - zastavané plochy a nádvorí vo výmere XXX m², parc. CKN XXXX/XX - záhrady vo výmere XXX m² a domovej nehnuteľnosti súp. č. XXXX postavenej na parcele CKN XXXX/X, nachádzajúcej sa v k. ú. C. v podiele 1/2 k celku s tým, že spoluvlastníkom ďalšieho podielu v 1/2 k celku je jeho brat Q. X.. Žalovaní 1/ a 2/ bývajú v jednej z dvoch bytových jednotiek nachádzajúcich sa v domovej nehnuteľnosti, v druhej bytovej jednotke býva Q. X.. Žalovaní mu odmietajú dobrovoľne vydať bezdôvodné obohatenie. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané tvrdenie žalobcu, že je podielovým spoluvlastníkom sporovej nehnuteľnosti v podiele 1/2 k celku, druhým podielovým spoluvlastníkom je jeho brat Q. X., otec žalovaného v prvom rade. Ďalej v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že na základe odborného vyjadrenia E.. U. Z. mal súd za to, že žalobcom požadovaná výška bezdôvodného obohatenia 380,- Eur mesačne je sumou primeranou (znalkyňa dokonca považovala za opodstatnenú výšku 427,5 Eur za mesiac) a z týchto dôvodov žalobe vyhovel, zaviazal žalovaných 1/ a 2/ rukou spoločnou a nerozdielnou zaplatiť žalobcovi z titulu bezdôvodného obohatenia sumu 4 940,- Eur ako súčet čiastkových súm bezdôvodného obohatenia (13

x 380,- Eur), ktoré zodpovedali výške predpokladaného nájmu v prípade, ak by žalovaní 1/ a 2/ mali so žalobcom uzatvorenú nájomnú zmluvu. Súd dospel k záveru, že vzhľadom k tomu, že žalovaní 1/ a 2/ sa dostali do omeškania, priznal žalobcovi príslušný úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne v súlade s ustanovením § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie v zákonom stanovenej lehote podali odvolanie žalovaní 1/ a 2/ v celom rozsahu. Žiadali, aby odvolací súd postupom podľa § 389 ods. 1 písm. a/, b/ a c/ CSP napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil Okresnému súdu Zvolen na ďalšie konanie, alebo podľa § 388 CSP rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že podaný žalobný návrh v celom rozsahu zamietne. Odvolanie zdôvodňovali tým, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. d/ CSP), ako aj z dôvodu, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ Civilného sporového poriadku). Namietali vady konania pred súdom prvej inštancie, ktoré sú porušením základného práva sporovej strany na spravodlivý proces zaručeného aj článkom 46 a nasl. Ústavy SR, ako aj článkom 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, keď za porušenie práva na spravodlivé súdne konanie treba považovať aj nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia. Požiadavke na riadne odôvodnenie rozsudku súdu zodpovedá povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie. Porušením tohto práva, okrem upretia práva dozvedieť sa o príčinách rozhodnutia práve zvoleným spôsobom, sa odníma možnosť náležite skutkovo aj právne argumentovať proti rozhodnutiu v rovine polemiky s jeho dôvodmi v rámci využitia prípadných riadnych opravných prostriedkov. Napadnutý rozsudok považujú za nepreskúmateľný, keďže v ňom súd prvej inštancie neuviedol dostatočné odôvodnenie, na základe ktorého by bolo zrejmé, na základe čoho súd prvej inštancie dospel k svojmu rozhodnutiu, a to najmä vo vzťahu k posúdeniu otázky oprávnenosti nároku na bezdôvodné obohatenie, ako aj samotnej výšky bezdôvodného obohatenia. Rozsudok je rozhodnutím neodôvodneným, a to z dôvodu, že v absolútnej väčšine svojho obsahu sa venuje len opisu skutkového stavu a reprodukcie argumentov jednotlivých strán sporu, najmä strane žalobcu. Súd prvej inštancie oprel svoje rozhodnutie len o listinné dôkazy podané žalobcom, pričom sám na to v závere rozsudku poukázal, že mal za preukázané, na základe podaného odborného vyjadrenia žalobcu, že výška žalovaného nároku je dôvodná. Súd veľmi stroho v rozsudku uviedol, že mal na preukázané, že žalobca je podielovým spoluvlastníkom, čo vo veci nebolo sporované ani jednou zo strán. Ďalej poukázal na to, že na pojednávaní dňa 29. 06. 2017 oznámil a uložil účastníkom sporu povinnosť predložiť návrh na doplnenie dokazovania najneskôr do 30 dní odo dňa ukončenia pojednávania. Právny zástupca žalobcu predložil v lehote odborné vyjadrenie, kde bolo uvedené, že hodnota nájmu časti rodinného domu predstavuje sumu vo výške 427,54 Eur, t. j. súd považoval za primeranú žalovanú sumu. Rozhodnutie súdu považujú za nesprávne a nespravodlivé z dôvodov, že majú za to, že bezdôvodné obohatenie na strane žalobcu nikdy nevzniklo a nemohlo vzniknúť. Všetky skutočnosti, na ktorých boli osobne dohodnutí so žalobcom tento poprel, a to najmä to, že boli osobne dohodnutí na bezodplatnom užívaní predmetnej časti nehnuteľnosti. Žalobca nie je výlučný vlastník predmetnej nehnuteľnosti, naďalej sú názoru, že pokiaľ by sa chcel domáhať nároku uvedeného v žalobe, musel by sa ho domáhať spoločne aj s ďalším podielovým spoluvlastníkom. S touto nimi rozporovanou skutočnosťou sa však konajúci súd žiadnym spôsobom nevysporiadal. Súd sa nedostatočne vysporiadal s otázkou a nárokom bezdôvodného obohatenia. Žalobca v konaní podal listinné dôkazy, na základe ktorých mal konajúci súd za preukázané, že výška žalovaného nároku je v tej výške, ktorú žalobca žiada, aj dôvodná. Žalovaní tiež podali konajúcemu súdu listinné dôkazy, ktorými chceli súdu preukázať neodôvodnenosť výšky žalovanej sumy. Konajúci súd však napriek tomu a bez akéhokoľvek odôvodnenia, prečo do úvahy nevzal a nezohľadnil aj žalovanými predkladané dôkazy preukazujúce výšku nájomného časti nehnuteľnosti, vzal do úvahy len dôkaz predložený v konaní žalobcom. Súd žiadnym spôsobom nezdôvodnil ani v konaní, ani v samotnom rozhodnutí, prečo mal za preukázanú výšku nájomného v sume v akej požadoval žalobca. Súd aj v samotnom rozsudku poukázal len na dôkazy predložené žalobcom, čo, že konajúci súd stál na strane žalobcu, rozhodol len v prospech žalobcu, a to žalovaným nasvedčuje i napriek dôkazom predloženým v konaní žalovanými. Aj z týchto dôvodov majú za to, že rozhodnutie súdu nemôže byť spravodlivé, nakoľko aj v zmysle ust. § 191 ods. 1 CSP má súd hodnotiť dôkazy každý jednotlivito a všetky vo vzájomnej súvislosti, čo však v ich prípade podľa ich názoru súdom vykonané nebolo. Poukázali na potvrdenia dvoch nezávislých realitných kancelárií na odhad ceny nájomného, ktoré žalovaní predložili do konania, pričom bola stanovená hodnota prenájmu časti nehnuteľnosti na sumu v priemere 318,- Eur s poukazom na to, že v potvrdení bolo uvádzané, že hodnotu prenájmu znižuje jednak pôvodný stav nehnuteľnosti, ale najmä spoločný vstup do domu a

spoločná kotolňa. Podľa žalovaných z tohto nepochybne vyplýva, že aj nimi uvádzaná suma ešte môže byť ponížená, nakoľko ide o užívanie nehnuteľnosti so spoločným vchodom, spoločnými priestormi, kotolňou a podobne. S tým sa však súd žiadnym relevantným spôsobom nevysporiadal. Poukázali na podstatný rozdiel v sumách prenájmu tej istej časti nehnuteľnosti predloženej žalobcom, kde je rozdiel viac ako 70,- Eur. Súd žiadnym spôsobom nevyhodnotil dôkazy predložené žalovanými, nezdôvodnil, prečo vzal do úvahy a v konečnom dôsledku rozhodol len na základe dôkazov predložených žalobcom a žalovanými predkladané dôkazy nepovažoval za relevantné, ktoré by mali rovnakú silu a váhu ako dôkazy žalobcu. Majú za to, že žalobca si je vedomý ich spoločnej ústnej dohody o užívaní predmetnej časti nehnuteľnosti, čomu nasvedčuje aj to, že nikdy od nich nielen že nežiadal žiadnu odplatu za bývanie a užívanie, ale dokonca ich nikdy nežiadal o opustenie predmetnej nehnuteľnosti. Nakoľko však išlo o ústnu dohodu a časom sa vzťah podielových spoluvlastníkov naštrbil, využil príležitosť „pomstiť“ sa druhému podielovému spoluvlastníkovi, a to podaním predmetnej žaloby o zaplatenie žalovaného nároku. V dôsledku nesprávneho výroku konajúceho súdu vo veci samej je nesprávnym tiež výrok o povinnosti žalovaných nahradiť žalobcovi trovy konania.

3. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaných uvádza, že s tvrdeniami žalovaných v plnom rozsahu nesúhlasí, svoj nárok opiera o ust. § 451 OZ. Zo strany žalovaných sa jedná o bezdôvodné obohatenie, je pravdou že je podielovým spoluvlastníkom domovej nehnuteľnosti súp. č. XXXX a k nej prislúchajúcich nehnuteľností - pozemkov, tak ako je to uvedené na LV XXXX kat. úz. C., a to v rozsahu 1/2, uvedená skutočnosť však nebráni tomu, že ako spoluvlastník sa nemôže domáhať bezdôvodného obohatenia voči žalovaným, a to z dôvodu, že títo v rozsahu jeho spoluvlastníckeho podielu bez akéhokoľvek právneho titulu užívajú nehnuteľnosti - dom, ktorý pozostáva z dvoch bytových jednotiek a spoločných priestorov. Poukázal, že v právnej veci vedenej na Okresnom súde Zvolen sp. zn. 17C/108/2014 prebieha konanie o žalobe žalobcu, ktorou sa domáha vypratania žalovaných z totožnej domovej nehnuteľnosti. Ako sami žalovaní uvádzajú, v domovej nehnuteľnosti sú bez akéhokoľvek právneho titulu, nemajú nájomnú zmluvu, nemajú jeho súhlas k užívaniu jeho spoluvlastníckeho podielu, neplatia žiadny nájom, teda užívajú aj žalobcovi vlastnícky patriaci podiel k nehnuteľnosti bez právneho titulu, čím dochádza k ich bezdôvodnému obohateniu, teda tým získavajú majetkový prospech na úkor žalobcu. Poukázal na to, že okresný súd už v roku 2016 v konaní 6C/167/2015 vydal platobný rozkaz, ktorý sa stal právoplatný, ktorým súd z takého istého titulu zaviazal žalovaných k úhrade sumy 9 120,- Eur. Ako podklad pre určenie výšky žalovanej sumy z titulu užívania jeho spoluvlastníckeho podielu k nehnuteľnosti použil odhad ceny prenájmu predmetného rodinného domu zo dňa 16. 02. 2015 vypracovaný realitnou kanceláriou SEVORreal, s. r. o., Zvolen, ako aj na základe odborného vyjadrenia č. 80/2017 zo dňa 28. 07. 2017 E.. U. Z., znalkyne z oboru stavebníctvo, pozemné stavby, z ktorého vyplynula všeobecná hodnota nájmu celej nehnuteľnosti, z ktorej polovica predstavuje sumu 427,54 Eur za mesiac. Žalovaní v odvolaní uvádzajú, že rozhodnutie súdu a konanie má vady, ktoré spôsobujú a porušujú základné práva sporovej strany na spravodlivý proces, domáhajú sa riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia s tým, že odôvodnenie v napadnutom rozsudku nepovažujú za dostatočné, presvedčivé, uvádzajú, že prvoinštančný súd jednostranne vyhodnotil dôkazy v prospech žalobcu, v dôsledku čoho je rozsudok nepreskúmateľný. Uvádzajú, že sa jedná o bezodplatné užívanie nehnuteľnosti s tým, že existovala dohoda medzi žalobcom a žalovanými o takomto užívaní a v konečnom dôsledku namietajú aj výšku žalovaného nároku. Poukazujú na nimi predložený listinný dôkaz ohľadom užívania časti nehnuteľnosti v zmysle a rozsahu spoluvlastníckeho podielu žalobcu. Poukázal na to, že samotní žalovaní, či už v tomto konaní alebo v konaní na okresnom súde 17C/108/2014 sa vyjadrili, že nemajú uzatvorenú žiadnu dohodu o nájme, že nie sú podielovými spoluvlastníkmi, a teda nemajú titul na to, aby užívali uvedenú nehnuteľnosť - byt v domovej nehnuteľnosti. Nie je pravdou, že by sa so žalovanými dohodol, že tam budú bývať bezodplatne. Niekoľkokrát ústne, ako aj písomne, prostredníctvom právneho zástupcu boli žalovaní vyzvaní, aby uzavreli buď nájomnú zmluvu, alebo aby sa z domovej nehnuteľnosti vystaňovali. Napriek takýmto výzvam zotrávajú v nehnuteľnosti protiprávne, preto proti žalovaným podal žalobu o vypratanie domovej nehnuteľnosti (sp. zn. 17C/108/2014). Prebehlo aj konanie, v ktorom bol vydaný platobný rozkaz, na základe ktorého boli žalovaní zaviazaní z titulu protiprávneho užívania nehnuteľností k zaplateniu sumy 9 120,- Eur (sp. zn. 6C/167/2015). Podľa žalobcu okresný súd postupoval v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka, ako aj v zmysle ustanovení CSP, a to tak, že vyhodnotil predložené dôkazy. Žalovaným nič nebránilo predložiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, o čom ich súd riadne poučil, stanovil lehotu, v rámci ktorej strany sporu mohli predložiť dôkazy. V rámci tejto lehoty žalobca doplnil predložené dôkazy a odborné vyjadrenie znalkyne ohľadom všeobecnej hodnoty nájmu jednotlivých spoluvlastníckych podielov. Súd správne vyhodnotil samotnú výšku uplatneného nároku, ktorý je nižší

ako suma uvedená v odbornom vyjadrení. V celom rozsahu popiera existenciu ústnej dohody o bezodplatnom nájme, nedal ani súhlas na príslušnom mestskom úrade k tomu ako spoluvlastník, aby žalovaní boli zapísaní v rámci evidencie obyvateľstva a prihlásení k trvalému pobytu na adrese, na ktorej sa nachádza domová nehnuteľnosť. Podanou žalobou sa domáha svojich práv ako spoluvlastník, je presvedčený, že takéhoto práva sa môže dožadovať, poukázal na rozhodnutie NS SR zn. 1C/69/2006. Konanie žalovaných smeruje len k oddiaľovaniu plnenia voči osobe žalobcu v snahe vyhnúť sa takémuto plneniu. Ich správanie je účelové, dovoľávajú sa ústnej dohody, ktorá však nikdy neexistovala, žalovaní v minulosti mali možnosť odkúpiť si spoluvlastnícky podiel žalobcu, ale takto neučinili. Súd prvej inštancie podľa jeho názoru svoje rozhodnutie vo veci riadne zdôvodnil, predložené dôkazy. Žiada, aby odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne a právne správny.

4. Žalovaní v písomnom vyjadrení k vyjadreniu žalobcu (vyjadrenie žalovaných zo dňa 10. 01. 2018) uviedli, že trvajú na všetkých nimi uvádzaných skutočnostiach, ako aj na dôvodoch podaného odvolania, dôvody na vyhovieť žalobe žalobcu, v tomto konaní neboli, bránili tomu nimi uvádzané skutočnosti. Podľa ich názoru ako podielový spoluvlastník sa nemôže domáhať bezdôvodného obohatenia, mohol by sa domáhať, ale spolu s ďalším podielovým spoluvlastníkom. Súd nekonal spravodlivo, čo sa týka výšky „nájomného“, nakoľko suma uvádzaná žalobcom a nimi uvádzané sumy nezávisle od seba požadované v realitných kanceláriách boli od seba podstatne odlišné. Súd sa však stotožnil so sumou uvádzanou žalobcom, z akého dôvodu tak urobil, nie je nám známe. S dôkazmi žalovaným sa tým pádom nevyšporiadal vôbec, nakoľko ich nebral teda vôbec do úvahy. Trvajú na tom, že so žalobcom mali ústnu dohodu o užívaní predmetnej časti nehnuteľnosti. Vyjadrenie žalobcu považujú za neopodstatnené, nedôvodné a skutočnosti ním uvádzané aj za zavádzajúce. Vo vyjadrení žalovaní zo dňa 23. 03. 2018 uviedli, že napriek tomu, že od počiatku popierali uplatnený žalobný nárok, súd prvej inštancie a ani žalobca sa otázkou faktického užívania vôbec nezaoberal v rámci procesnej obrany okrem už skôr uvedených skutočností, poukázali na to, že nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX v období, ktoré označil žalobca v podanej žalobe, neužívali, nebývali v nich a užívanie týchto nehnuteľností žalovanými rozhodne nepreukazuje konanie vedené Okresným súdom Zvolen pod sp. zn. 17C/108/2014.

5. Žalobca sa k podaným vyjadreniam žalovaných následne nevyjadril.

6. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“), vec preskúmal v medziach daných ust. § 379 a § 380 CSP bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario. Preskúmaním veci odvolací súd dospel k záveru, že je dôvodne napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie žalovaným 1/ a 2/ s poukazom na ust. § 389 ods. 1 písm. b/, z týchto dôvodov preto rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a podľa § 391 ods. 1 CSP vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

7. Odvolací súd po oboznámení sa s obsahom spisu, napadnutým rozsudkom, odvolaním žalovaných a následnými vyjadreniami sporových strán súhlasí s názorom žalovaných, že súd prvej inštancie nedostatočne odôvodnil rozsudok a námietka žalovaných, že rozsudok súdu prvej inštancie je nepreskúmateľný, je dôvodná. Odvolací súd poukazuje na to, že z odôvodnenia rozhodnutia žiadnym spôsobom nemožno zistiť, ako sa súd prvej inštancie vysporiadal s námietkami žalovaných uvedenými už v podanom odpore, keď žalovaní namietali, že žalobca nie je oprávnený nárok uvedeným spôsobom uplatňovať, nakoľko nie je výlučným vlastníkom rodinného domu špecifikovaného v žalobe. Hoci takáto námietka bola žalovanými v priebehu konania pred súdom prvej inštancie uvádzaná aj opakovane, súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia sa k otázke aktívnej legitímácie žalobcu na podanie žaloby žiadnym spôsobom nevyjadril, hoci pre rozhodnutie vo veci je vysporiadanie sa s touto námietkou žalovaných zásadné. Rovnako je dôvodná námietka žalovaných v podanom odvolaní, že súd prvej inštancie dostatočne neodôvodnil, na základe čoho súd prvej inštancie dospel k svojmu rozhodnutiu, a to najmä vo vzťahu k posúdeniu otázky oprávnenosti nároku na bezdôvodné obohatenie. Hoci súd prvej inštancie uviedol vo vzťahu k výške bezdôvodného obohatenia, z ktorých dôkazov pri rozhodovaní vychádzal, žiadnym spôsobom sa nezaoberal (z odôvodnenia rozhodnutia to nevyplýva) dôkazmi, ktoré predložili v konaní pred súdom prvej inštancie žalovaní. Odvolací súd uvádza, že hoci rozsudok súdu prvej inštancie spĺňa náležitosti v zmysle § 220 ods. 1 CSP, napriek tomu trpí vadou nepreskúmateľnosti. Štruktúra odôvodnenia rozsudku musí byť vždy v priamej spojitosti so základným právom strán sporu na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy SR. Ak súd pri odôvodňovaní rozsudku nepostupuje spôsobom, ktorý záväzne určuje ust. § 220 ods. 2 CSP, dochádza nielen k tomu, že rozsudok je nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov alebo pre ich nezrozumiteľnosť, ale

aj k tomu, že základné právo na súdnu ochranu nie je naplnené reálnym obsahom. Odvolací súd poukazuje na to, že podľa § 220 ods. 2 CSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé. Súd prvej inštancie pri vypracovaní rozhodnutia, čo sa týka jeho odôvodnenia, sa neriadil dôsledne ustanovením § 220 ods. 2 CSP a podľa neho nepostupoval. Žiadnym spôsobom neuviedol, ktoré skutočnosti považuje za preukázané (okrem existencie podielového spoluvlastníctva žalobcu) a ktoré nie, nezhrnul vykonanú dôkaznú situáciu, odôvodnenie rozhodnutia neobsahuje právne posúdenie veci, keď síce súd prvej inštancie citoval ust. § 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, avšak žiadnym spôsobom neuviedol, ako túto právnu normu aplikoval na súdnu vec. Nie je postačujúca len citácia príslušného ustanovenia, potrebné je, aby súd aj vyložil obsah právnej normy pre sporové strany chápacím spôsobom a predložil mu logicky vzťah medzi skutkovým zistením a právnym posúdením. Práve z týchto dôvodov rozhodnutie súdu prvej inštancie trpí vadou nepreskúmateľnosti. Súd sa žiadnym spôsobom nevysporiadal s námietkami žalovaných, ani s dôkazmi ktoré žalovaní v konaní doložili. Odvolací súd zdôrazňuje, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia rešpektujúc ust. § 220 ods. 2 CSP musí obsahovať skutočnosti, ktoré boli podstatné pre rozhodnutie súdu, základnú myšlienkovú líniu, ktorou sa súd riadil, keď dospel k záverom uvedeným v rozhodnutí. Formulačne má byť odôvodnenie rozhodnutia dostatočne pochopiteľné pre strany sporu a musí byť natoľko presvedčivé, aby odôvodňovalo záver uvedený vo výrokovej časti rozhodnutia. Nevyhnutnou súčasťou takéhoto postupu je povinnosť zaoberať sa námietkami, ktoré sú relevantné vo vzťahu k prijatému rozhodnutiu a uviesť argumenty, ktoré súd viedli v súvislosti s uvedenými námietkami k právnemu vyjadreniu vo výroku rozhodnutia. Napadnutý rozsudok takého náležitosti nespĺňa. Vzhľadom už na hore uvedené ani odvolací súd nemôže posúdiť, na základe akých úvah, akého zisteného skutkového stavu a právného posúdenia veci dospel súd prvej inštancie k rozhodnutiu tak, ako je toto uvedené vo výrokovej časti rozsudku súdu prvej inštancie. Písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje základné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, ktorá skutočnosť zakladá dôvod pre zrušenie rozhodnutia v zmysle § 389 ods. 1 písm. b/ CSP.

8. V ďalšom konaní súd prvej inštancie sa vysporiada v odôvodnení svojho rozhodnutia so všetkými podstatnými námietkami žalovaných uvedených už v priebehu konania pred súdom prvej inštancie, predovšetkým s námietkou aktívnej legitímácie žalobcu, ktorý sa ako podielový spoluvlastník domáha vydania bezdôvodného obohatenia od žalovaných z titulu užívania časti nehnuteľnosti, ktorá je v podielovom spoluvlastníctve žalobcu a druhého podielového spoluvlastníka (brata žalobcu a otca žalovaného 1/). V prípade, ak dôjde k právnemu názoru, že žalobca je aktívne legitimovaný na podanie takejto žaloby, vysporiada sa s námietkami žalovaných, že medzi stranami sporu existovala dohoda o bezplatnom užívaní časti nehnuteľnosti, prípadne s ďalšími námietkami rozhodnými pre rozhodnutie vo veci vzhľadom na tvrdenie žalovaných, že časť nehnuteľnosti užívali na základe dohody medzi žalobcom a žalovaným. Vykona posúdenie otázky, či žalovaní 1/ a 2/ užívali predmetnú nehnuteľnosť neoprávnené, keďže táto otázka nebola predmetom posudzovania súdom prvej inštancie vôbec. Náležité právne posúdi či u žalovaných došlo k bezdôvodnému obohateniu sa na úkor žalobcu, ak áno v akom rozsahu, pričom sa vysporiada so všetkými dôkazmi v konaní pred súdom prvej inštancie. Následne súd prvej inštancie vo veci znova rozhodne a svoje rozhodnutie odôvodní v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP.

9. Vzhľadom na uvedené odvolací súd s poukazom na ust. § 389 ods. 1 písm. b/ CSP zrušil napadnutý rozsudok a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie podľa ust. § 391 ods. 1 CSP. Úlohou súdu prvej inštancie bude odstrániť uvádzané vady konania spočívajúce v nedôslednom odôvodnení napadnutého rozhodnutia jednak k otázke aktívnej legitímácie žalobcu, k otázke existencie dohody o užívaní časti nehnuteľnosti, oprávnenosti užívania nehnuteľnosti žalovanými 1/ a 2/ a výške prípadného bezdôvodného obohatenia na strane žalovaných 1/ a 2/.

10. V súlade s ust. § 396 ods. 3 CSP rozhodne súd prvej inštancie o náhrade trov v novom rozhodnutí o veci.

11. Rozhodnutie senátu krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).